

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ (Λουκ. 13, 10-17)

07/12/2025

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ακούσαμε για την θεραπεία μιας δυστυχομένης γυναίκας της οποίας το σώμα ήταν τόσο κυρτωμένο ώστε δεν μπορούσε καθόλου να σηκώσει όρθιο το κεφάλι της. *«μη δυναμένη ἀνακῦψαι εἰς τὸ παντελές»*. Της ήταν αδύνατον να γυρίσει και να δει προς τον ουρανό. Βασανιζόταν η δύστυχη δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια από σατανική ενέργεια. Όταν λοιπόν την είδε ο Κύριος, της φώναξε: *Γυναίκα, είσαι ελεύθερη από την αρρώστια σου. Απλωσε πάνω της το θεραπευτικό Του χέρι και την ίδια στιγμή έγινε καλά, σηκώθηκε ολόρθη και δόξαζε τον Θεό για τη θεραπεία της.*

Η εικόνα αυτή της κυρτωμένης γυναίκας μας θυμίζει την κατάσταση στην οποία βρίσκονταν η ανθρωπότητα πριν από τον ερχομό του Χριστού. Ο άνθρωπος είχε χάσει την πνευματική του “ομορφιά” και είχε καταντήσει από το “βάρος” της αμαρτίας να μην μπορεί να σηκώσει ψηλά το πρόσωπό του. Αντί να έχει στραμμένο το βλέμμα στον Δημιουργό Του και να Τον αναζητά κατάντησε να γίνει χοϊκός όπως και όλα τα ενδιαφέροντά του. Και ο άνθρωπος αυτός *«παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς»*, όπως λέγει ένας ψαλμικός στίχος (Ψαλμός 48, 13).

Έτσι, λοιπόν, βρήκε ο Χριστός την ανθρωπότητα. Γι' αυτό ο Θεός συγκατένευσε και έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο για να τον ανορθώσει και να τον σώσει. Μέσα από το έργο της Θείας Οικονομίας τον λύτρωσε από την αμαρτία: με τον Σταυρικό Θάνατο, την Ανάσταση και την Ανάληψη Του στους Ουρανούς. Λίγο πριν τα Χριστούγεννα, η ευαγγελική αυτή περικοπή μας τονίζει πως ο Χριστός έλαβε σάρκα για να κάνει τον άνθρωπο πραγματικά άνθρωπο, να τον επαναφέρει στο *«ἀρχαῖον κάλλος»* και να του ανοίξει τον δρόμο για το Παράδεισο, την Βασιλεία των Ουρανών, καταλύοντας το *«τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας»*. *«Χριστός ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε»*, ψάλλαμε πριν λίγο.

Όμως, πέρα από αυτή την συμβολική ερμηνεία της θεραπείας της συγκύπτουσας γυναίκας, ένα ακόμη που εντυπωσιάζει είναι ότι ο Κύριος σπλαχνίσθηκε και θεράπευσε τη γυναίκα αυτή χωρίς η ίδια να ζητήσει τη θεραπεία της. Ενώ σε άλλες θαυματουργικές θεραπείες ο Χριστός πάντοτε ζητούσε την συγκατάθεση του αρρώστου εδώ δεν το κάνει. Γιατί αυτό;. Διότι η γυναίκα αυτή ήταν ευσεβής και δεν απουσίαζε από τη Συναγωγή την ημέρα του

Σαββάτου, αν και είχε μία τόσο βασανιστική και παραμορφωτική ασθένεια, που καθιστούσε δύσκολη και επίπονη τη μετακίνησή της. Επιπλέον η γυναίκα αυτή, ενώ ήταν άρρωστη δεκαοκτώ ολόκληρα χρόνια, δεν σκληρύνθηκε η καρδιά της, δεν έγινε άπιστη. Ας το προσέξουμε αυτό, αδελφοί μου, γιατί πολλοί από εμάς που μπορεί και να εκκλησιαζόμαστε με την πρώτη δυσκολία στρεφόμαστε με αγανάκτηση εναντίον του Θεού και οργιζόμαστε με Αυτόν. Η σχέση μας με τον Θεό πολλές φορές είναι ωφελμιστική. Αγαπάμε τον Θεό γιατί συνήθως περιμένουμε κάποιο κέρδος, κάποια ωφέλεια απ' αυτόν. Γι' αυτό και προσεγγίζουμε τα μυστήρια της Εκκλησίας και τις αγιαστικές της πράξεις με έναν τρόπο μαγικό και δεισιδαιμονικό. Σκοπός όμως της Εκκλησίας δεν είναι να μας χαρίζει μια ζωή ήρεμη με υλικά αγαθά και χωρίς κανένα πρόβλημα αλλά μέσα από την μετάνοια και τον πνευματικό αγώνα να εξαγιαστούμε με τη συνέργεια της Θείας Χάριτος. Αυτό πολλές φορές συνεπάγεται στερήσεις, θλίψεις και πειρασμούς όπως μας έχει προειδοποιήσει ο Χριστός.

Η γυναίκα αυτή, ωστόσο, μέσα στη δοκιμασία της έμεινε σταθερή στην πίστη της και προσήλθε στη Συναγωγή με τόσο κόπο, διότι είχε πόθο να ακούει το λόγο του Θεού. Φαίνεται μάλιστα ότι άκουγε το κήρυγμα του Κυρίου με ενδιαφέρον πολύ κι εκδήλωνε βαθιά εμπιστοσύνη σ' Αυτόν. Γι' αυτό και ο Χριστός δεν της ζήτησε πίστη για να κάνει το θαύμα, διότι διέκρινε την εσωτερική της διάθεση. Ούτε της είπε «σου συγχωρούνται οι αμαρτίες». Κατόπιν μάλιστα την ονόμασε και «θυγατέρα Αβραάμ», για να αποκαλύψει την ευσέβειά της.

Φαίνεται λοιπόν ότι η γυναίκα αυτή είχε εξαγισθεί με την ασθένειά της, είχε αποκτήσει βαθύτερη ευσέβεια και πίστη. Ήλθε στη Συναγωγή για να διδαχθεί και να ωφεληθεί πνευματικώς. Και ο Κύριος μαζί με την ωφέλεια της ψυχής της της χάρισε και τη θεραπεία του σώματος.

Η γυναίκα αυτή έγινε σ' όλους παράδειγμα που μας διδάσκει πολύ. Ειδικά εμάς που είμαστε βαπτισμένοι Χριστιανοί. Μας διδάσκει να συμμετέχουμε κάθε Κυριακή στη λατρεία του Θεού. Και μάλιστα εμείς που δεν πηγαίνουμε απλώς σε Συναγωγή για την ακρόαση του λόγου του Θεού, αλλά πηγαίνουμε στους ιερούς Ναούς μας, όπου τελείται η φοβερή και αναίμακτη θυσία του Κυρίου μας, άγγελοι και άγιοι και ο ίδιος ο Θεός είναι ανάμεσά μας. Πόσο αδικαιολόγητοι, λοιπόν, είμαστε να απουσιάζουμε, όταν μία συγκύπτουσα που με τόση δυσκολία περπατούσε δεν παρέλειπε το ιερό της καθήκον. Δυστυχώς, πολλές φορές, δεν την σεβόμαστε την ημέρα αυτή και αντί να την αφιερώνουμε στον Κύριο ασχολούμαστε με άλλες ανούσιες και αμαρτωλές εκδηλώσεις. Ας προσέξουμε να μάθουμε και στα παιδιά μας να τιμούν την Κυριακή με τον εκκλησιασμό και να

μην χάνονται σε διάφορες άλλες εξωσχολικές δραστηριότητες. Κάθε Κυριακή λοιπόν στο Ναό του Θεού, για να παίρνουμε χάρη και δύναμη, φως και ζωή. Και αυτή τη χάρη θα τη μεταδίδουμε σε όλο τον κόσμο εξαγιάζοντάς τον.

Έτσι, αδελφοί μου, από τη μια η συγκύπτουσα γυναίκα, σαν σύμβολο της συγκύπτουσας ανθρωπότητας, κι από την άλλη μεριά, η ίδια η συγκύπτουσα αυτή γυναίκα της Συναγωγής, δείχνουν ότι μοναδικός ιατρός και ελευθερωτής είναι ο Χριστός, και μόνον ο Χριστός. Γι' αυτό δικαιολογημένα, όπως σημειώνει ο Ευαγγελιστής Λουκάς στον επίλογο αυτού του θαύματος ότι *«πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ»*. Ας δοξάζουμε κι εμείς τον Κύριό μας Ιησού Χριστό που μας ελευθέρωσε από τα έργα του διαβόλου και μας αξίωσε να είμαστε τέκνα της Αγίας Του Εκκλησίας.

π. Βασίλειος Καπρινιώτης